

Navěky tu přeci nejsi

Miroslav Paleček, Michael Janík

R1: Navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi,
navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi.

1. Každý ráno po burčáku tradiční mám snídani,
snídám tři okurky v láku, třesou se mi na dlani,
tak si říkám: proč to piješ, když ti to tak nesvědčí,
jenže večer kamarádi, ti mě zase přesvědčí.

R1:

2. Vždycky, když jsem na Moravě, suď mě, kdo jsi bez viny,
přísámbůh, že chci žít zdravě - odnesou to ledviny,
když vypiju čtyři decky, všechno kolem zrůžoví,
objímal bych lidi všecky, pak mě můza osloví.

R2: Říká: ale klidně dej si, navěky tu přeci nejsi,
navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi.

3. Až spočinou moje kosti na hřbitůvečku malém,
neztratěj' se souvislosti, zpívejte si s Plíhalem,
nejkrásnější bude G6, život, fretka, běží dál,
dvojhlas s andělem na kůru Nohavica zazpíval.

R1:

4. Trocha té melancholie čas od času neškodí,
pravověrní optimisté, ti už se dnes nerodí,
až se znovu narodíme, třeba za tisíce let,
jenom, prosím, vyberme si někde jinde jiný svět.

R1: